

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
<p align="center">Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne</p> <p align="center">..... (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)</p>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** FUNDACJA ROZWOJU RYNKU FINANSOWEGO		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** UL. ZAJĘCZA 15, 00-351 WARSZAWA		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail J.W. monika.zakrzewska@frrf.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	MONIKA ZAKRZEWSKA	monika.zakrzewska@frrf.pl
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Uwagi i postulaty opisane w opinii Fundacji Rozwoju Rynku Finansowego z dnia 26.07.2017 r.		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Opinia Fundacji Rozwoju Rynku Finansowego z dnia 26.07.2017 r.	
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia		

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Monika Zakrzewska	26.07.2017 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Fundacja Rozwoju
Rynku Finansowego

Zajęcza 15, 00-351 Warszawa
+48 22 209 50 84
info@frf.pl

Pan
Paweł Gruza
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów

Warszawa, 2017/07/26

Dot. projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Szanowny Panie Ministrze,

Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego przedstawia uwagi do projektu ustawy z dnia 6 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (dalej: Nowelizacja)

Część z projektowanych zmian do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych¹ budzi zastrzeżenia i wątpliwości, które powinny zostać wyeliminowane w toku procesu legislacyjnego. Poniżej przedstawiamy propozycje poprawek do treści omawianych przepisów, które pozwoliłyby ten cel osiągnąć.

1) Propozycja zmiany do brzmienia art. 7b pkt 5) u.p.d.o.p.:

W art. 7b pkt 5) po wyrazie „wierzytelności” proponuje się:

- dodanie wyrażenia „uprzednio nabytych przez podatnika”.

W art. 7b pkt 6) po wyrazie „finansowych” proponuje się:

- dodanie wyrażenia: „z wyłączeniem instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych”.

W wyniku wskazanych zmian, przywołane przepisy otrzymałyby następujące brzmienie:

Art. 7b. Za przychody z zysków kapitałowych uważa się:

(...)

---

¹ Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1888 z późn. zm., dalej: u.p.d.o.p.).

5) przychody ze zbycia wierzytelności uprzednio nabytych przez podatnika;

6) przychody z praw majątkowych, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7, papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych, oraz z tytułu uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych lub instytucjach wspólnego inwestowania, w tym z ich najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jak również przychody z ich zbycia.”;

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma za zadanie wierne odwzorowanie w przepisach ustawy o CIT (przy zachowaniu logiki zaproponowanej w Nowelizacji, tj. rozdzieleniu źródeł przychodu na gruncie CIT) ekonomicznych uwarunkowań generowania zysków. Autorzy Nowelizacji zdali się bowiem nie dostrzec w tym przypadku, że określenie „wierzytelność” obejmuje również najczęściej występujące w obrocie wierzytelności handlowe. W takim przypadku, dochód z jej zbycia powinien być zaliczony do przychodów z działalności operacyjnej podatnika, nie zaś do przychodów z zysków kapitałowych. Wierzytelności nie jest bowiem efektem działalności inwestycyjnej podatnika (co może mieć miejsce zwłaszcza w przypadku nabycia na rynku wierzytelności cudzej), lecz wynika z niewywiązywania się dłużnika z ciężącego na nim obowiązku zapłaty.

Wprowadzenie fikcji prawnej, że dochody podatnika osiąmane w toku jego działalności operacyjnej stanowią zyski kapitałowe, doprowadzić może do nieuzasadnionego zróżnicowania poziomu opodatkowania osób prawnych – przychody ze zbycia wierzytelności „handlowych” nie będą bowiem kompensowane z operacyjnymi kosztami związanymi z ich powstaniem (tj. spełnieniem świadczenia przez wierzyciela, np. dostarczeniem towarów).

W konsekwencji, proponujemy również wyłączenie z katalogu „przychodów z zysków kapitałowych” instrumentów zabezpieczających przepływy oraz przychody niezaliczone do przychodów z zysków kapitałowych. Zauważyć bowiem należy, że celem nabycia wskazanych instrumentów nie jest wypracowanie zysku, lecz zabezpieczenie przychodów z podstawowej działalności operacyjnej podatnika. Ujmowanie ich katalogu źródeł przychodów z zysków kapitałowych oderwane jest zatem zarówno od rzeczywistej funkcji, jakie wskazane instrumenty pełnią, jak i od wyniku ekonomicznego, jaki podatnik w danym okresie osiągnął.

2) art. 15 ust. 1ib pkt 1) oraz 2) UPDOP

W art. 15 ust. 1ib:

- w punkcie 1) proponuje się:
  - o wykreślenie sformułowania „nie wyższej jednak niż wartość rynkowa tej wierzytelności określona na dzień jej odpłatnego zbycia” oraz
  - o dodanie po wyrazie „wierzytelności” wyrażenia: „nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia”;
- w punkcie 2) proponuje się:
  - o dodanie po wyrażeniu „tej pożyczki” wyrażenia „oraz przekazane i zaliczone do przychodów inne opłaty związane z udzieleniem pożyczki, nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia”;

- w punkcie 3) proponuje się:
  - wykreślenie sformułowania „nie wyższej jednak niż wartość rynkowa tej wierzytelności określona na dzień jej odpłatnego zbycia pomniejszona o ujęty w jej kwocie podatek od towarów i usług” i
  - zastąpienie go wyrażeniem: „nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia pomniejszonej o ujęty w jej kwocie podatek od towarów i usług”.

W wyniku wskazanej zmiany, przywołany przepis otrzymałby następujące brzmienie:

Art. 15 ust. 1ib. W przypadku odpłatnego zbycia wierzytelności koszty uzyskania przychodów ustala się, z uwzględnieniem art. 16 ust. 1 pkt 20 i 39:

1) jeżeli zbywana wierzytelność została przez podatnika nabyta od innego podmiotu - w wysokości wydatków poniesionych na nabycie tej wierzytelności nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia;

2) jeżeli zbywana wierzytelność powstała w następstwie udzielonej przez podatnika pożyczki – w wysokości kwoty udzielonej pożyczki określonej na dzień jej przekazania, powiększonej o zaliczone do przychodów skapitalizowane odsetki od tej pożyczki oraz przekazane i zaliczone do przychodów inne opłaty związane z udzieleniem pożyczki, nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia;

3) jeżeli zbywana wierzytelność została zarachowana do przychodów należnych - w wysokości, w której uprzednio została zarachowana jako przychód należny, nie wyższej jednak niż cena zbycia wierzytelności, chyba że bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych odbiega ona od wartości rynkowej wierzytelności na dzień jej odpłatnego zbycia – w takim przypadku koszt ustala się w wysokości wartości rynkowej wierzytelności określonej na dzień jej odpłatnego zbycia pomniejszonej o ujęty w jej kwocie podatek od towarów i usług.

Uzasadnienie:

Zasadne wydaje się ujednoczenie pojęć stosowanych w u.p.d.o.p. poprzez dostosowanie proponowanych w Nowelizacji przepisów regulujących zbycie wierzytelności do modelu obowiązującego w przypadku zbycia innych rzeczy i praw majątkowych zawartego w art. 14 u.p.d.o.p., w świetle którego podstawą dla określenia przychodu z takiej transakcji jest cena faktycznie zapłacona. Dopiero jeśli cena bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od wartości rynkowej tych rzeczy lub praw, przychód ten określany byłby na poziomie wartości rynkowej.

W określonych okolicznościach biznesowych, ustalenie ceny transakcji na poziomie innym niż wynikający z wartości rynkowej danej rzeczy lub prawa majątkowego może być uzasadnione ekonomicznie. Co więcej, to przeciw na poszukiwaniu „przestrzeni” pomiędzy wartościami najniższymi i najwyższymi („kupić tanio – sprzedać drogo”) polega istota wypracowywania zysku. Nieuzasadnione odejście tych zasad na gruncie przepisów prawa podatkowego mogłoby prowadzić do nieadekwatnego odwzorowania przy kalkulacji podatku należnego realiów rynkowych.

Gwarancje chroniące realistyczne opisanie przebiegu zdarzeń gospodarczych na gruncie podatkowym powinny siłą rzeczy znaleźć zastosowanie zarówno do przychodów, jak i kosztów związanych ze zbyciem wierzytelności. W konsekwencji, w przypadku zbycia wierzytelności regułą powinno być określanie kosztów uzyskania przychodów w oparciu o cenę jej nabycia (lub sumie obciążeń związanych z

powstaniem wierzytelności w wyniku podatkowym). Wprowadzenie proponowanych w niniejszym punkcie rozwiązań pozwoliłoby utrzymać wewnętrzną spójność u.p.d.o.p.

3) Propozycja zmian art. 16 UST.1 PKT 39a UPDOP

Proponuje się usunięcie art. 16 ust. 1 pkt 39a u.p.d.o.p.

Uzasadnienie:

Proponowany w Nowelizacji przepis zdaje się sankcjonować podejmowanie przez przedsiębiorców (podatników) działań zmierzających do zabezpieczenia posiadanych wierzytelności. W rezultacie, może on doprowadzić do poważnego zaburzenia stabilności gospodarczej wielu przedsiębiorców, którzy – w obawie przed ponoszeniem podwójnych de facto ciężarów finansowych zabezpieczeń (tj. wykupienie zabezpieczenia i brak możliwości uwzględnienia go w kosztach uzyskania przychodu), takich zabezpieczeń nie wykupią. Jednocześnie, przezorni przedsiębiorcy – dbający o zabezpieczenie posiadanych źródeł przychodu – będą za swoją staranność „karani” przez Ustawodawcę poprzez brak możliwości uwzględnienia w kosztach uzyskania przychodów wydatków poniesionych na zabezpieczenie źródła zysków.

Istotą poniesienia kosztów uzyskania przychodów jest przecież osiągnięcie przychodu lub zabezpieczenie jego źródła. Nie budzi wątpliwości, że instrumenty zabezpieczające ryzyko niewypłacalności służą zabezpieczeniu źródeł przychodów przedsiębiorcy. W konsekwencji wydatki na nabycie takich instrumentów powinny podlegać zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów. Dostrzegł to również Ustawodawca, regulując w art. 16 ust. 1 pkt 8b u.p.d.o.p. powstawanie kosztu uzyskania przychodu na nabycie instrumentu pochodnego. Od tej regulacji zdaje się zaś odchodzić w nowelizacji.

4) Propozycja zmian do art. 15c UPDOP

W art. 15c:

- w ust. 1 proponuje się zastąpienie wyrażenia „*kosztami finansowania zewnętrznego*” *in fine* wskazanego przepisu wyrażeniem „*kosztami finansowania dłużnego*”;
- w ust. 2 proponuje się usunąć wyrażenie „*podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w danym roku podatkowym*”;
- w ust. 5 proponuje się dodanie po wyrażeniu „*opóźnienie w zapłacie zobowiązań oraz*” wyrażenia „*związane z pozyskaniem finansowania*” oraz usunięcie sformułowania „*należności i*”;
- w ust. 7 po wyrażeniu „*rozumie się*” proponuje się dodanie wyrażenia „*instytucje finansowe i zakłady ubezpieczeń, tj.*”, ponadto proponuje się dodanie punktu 10 o następującym brzmieniu: „*instytucje pożyczkowe o których mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r. poz. 715, z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819)*”;
- proponuje się wykreślenie ust. 8.

W wyniku wskazanej zmiany, przywołany przepis otrzymałby następujące brzmienie:

Art. 15c. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 1, są obowiązani wyłączyć z kosztów uzyskania przychodów poniesione w danym roku podatkowym koszty finansowania dłużnego w części, w jakiej nadwyżka kosztów finansowania dłużnego przewyższa kwotę odpowiadającą 30% dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania, powiększonego o wartość zaliczonych w tym roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, o których mowa w art. 16a- 16m, oraz o dodatnią różnicę między przychodami i kosztami finansowania dłużnego.

2. Przez nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego rozumie się kwotę, o jaką poniesione przez podatnika koszty finansowania dłużnego, przewyższają uzyskane przez podatnika w tym roku podatkowym podlegające opodatkowaniu przychody o charakterze odsetkowym.

3. Przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nie bierze się pod uwagę kosztów finansowania dłużnego wynikających z pożyczek wykorzystywanych do sfinansowania długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej, jeżeli wykonawca projektu, koszty finansowania zewnętrznego, aktywa oraz dochody znajdują się, są ponoszone i osiągnane w całości w Unii. Długoterminowy projekt z zakresu infrastruktury publicznej oznacza projekt służący dostarczeniu, modernizacji, eksploatacji lub utrzymaniu znaczącego składnika aktywów, będący w ogólnym interesie publicznym. Dochodu wynikającego z długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej nie uwzględnia się przy obliczaniu dochodu, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku spółek wchodzących w skład podatkowej grupy kapitałowej przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nie bierze się pod uwagę także kosztów finansowania dłużnego i przychodów o charakterze odsetkowym wynikających z umów, których stroną są wyłącznie spółki wchodzące w skład takiej grupy.

5. Przez koszty finansowania dłużnego, o których mowa w niniejszym artykule, rozumie się wszelkiego rodzaju koszty związane z uzyskaniem od innych podmiotów, w tym od podmiotów niepowiązanych, środków finansowych i z korzystaniem z tych środków, a w szczególności odsetki (w tym skapitalizowane), opłaty, prowizje, premie, część odsetkowa raty leasingowej, kary i opłaty za opóźnienie w zapłacie zobowiązań oraz związane z pozyskaniem finansowania koszty zabezpieczenia zobowiązań (w tym koszty pochodnych instrumentów finansowych) niezależnie na rzecz kogo zostały one poniesione.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) podatnika, u którego nadwyżka kosztów finansowania dłużnego w danym roku podatkowym nie przekracza kwoty 120 000 złotych; jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę limitu zaliczenia odsetek od pożyczek do kosztów uzyskania przychodów, o którym mowa w ust. 2, oblicza się mnożąc 1/12 wartości tego limitu przez liczbę pełnych miesięcy danego roku podatkowego, przy czym za pełny miesiąc roku podatkowego uważa się każdy rozpoczęty miesiąc;
- 2) przedsiębiorstw finansowych.

7. Przez przedsiębiorstwo finansowe rozumie się instytucje finansowe i zakłady ubezpieczeń, tj.:

- 1) instytucję kredytową lub przedsiębiorstwo inwestycyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE lub zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE, lub przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE;
- 2) zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE;
- 3) zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;
- 4) instytucję pracowniczych programów emerytalnych objętą zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/41/WE, chyba że państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu tej dyrektywy w całości lub w części w odniesieniu do tej instytucji zgodnie z art. 5 tej dyrektywy, lub osobę mianowaną przez instytucję pracowniczych programów emerytalnych zgodnie z art. 19 ust. 1 tej dyrektywy;
- 5) instytucje emerytalne obsługujące programy emerytalne, które uznaje się za systemy zabezpieczenia społecznego objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009, jak również wszelkie podmioty prawne utworzone w celu inwestowania w ramach takich programów;

- 6) *alternatywny fundusz inwestycyjny (AFI) zarządzany przez ZAFI zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE lub AFI nadzorowany na mocy mających zastosowanie przepisów krajowych;*
- 7) *UCITS w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE;*
- 8) *kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012;*
- 9) *centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014;*
- 10) *instytucje pożyczkowe o których mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r. poz. 715, z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819).*

9. Koszty finansowania dłużnego wyłączone w danym roku podatkowym z kosztów uzyskania przychodów w związku z treścią ust. 1 podlegają zaliczeniu do takich kosztów w następnych latach podatkowych, zgodnie z zasadami i w ramach limitu, określonych w ust. 1.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się:

- 1) *do podmiotów, które w związku z przekształceniem, łączeniem lub podziałem podmiotów wstępują w prawa podatników przekształconych, łączonych lub dzielonych, z wyjątkiem spółek powstałych z przekształcenia spółek;*
- 2) *do spółek wchodzących uprzednio w skład podatkowej grupy kapitałowej – w odniesieniu do kosztów finansowania dłużnego wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów w czasie funkcjonowania tej podatkowej grupy kapitałowej, bez względu na przyczynę jej rozwiązania lub przyczynę utraty przez grupę statusu podatnika.*

11. Przepisy ust. 1 – 10 stosuje się odpowiednio do podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, w tym do transakcji wewnętrznych takiego podatnika dotyczących jego zagranicznego zakładu położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Uzasadnienie

1. Sugerowana zmiana art. 15c ust. 1 ma charakter doprecyzowujący i porządkujący. Służy bowiem zachowaniu spójności terminologii, którą w Nowelizacji posłużono się w omawianym przepisie. Nieuzasadnione jest posługiwanie się w Nowelizacji pojęciem „finansowania zewnętrznego”, chociaż zarówno *in principio* art. 15c ust. 1 oraz w pozostałych ustępach tego przepisu, ten sam desygnat występuje pod pojęciem „finansowana dłużnego”. Jakkolwiek sformułowanie „koszty finansowania zewnętrznego” zapożyczono zostało z Dyrektywy Rady (UE) 2016/1164, którą omawiane przepisy limitujące wysokość odliczanych odsetek mają implementować, to w Nowelizacji w art. 15c posłużono się terminem „koszty finansowania dłużnego”. Zasady prawidłowej legislacji wymagają zachowania konsekwencji terminologicznej, zatem proponuje się ujednolicenie stosowanej terminologii i zastąpienie użytego w ust. 1 art. 15c pojęcia „finansowania zewnętrznego”, dominującym w ustawie terminem „finansowania dłużnego”. Powyższe jest tym bardziej zasadne, że w Nowelizacji zdefiniowano wyłącznie pojęcie „koszty finansowania dłużnego” (art. 15c ust. 5), a już nie „koszty finansowania zewnętrznego”.
2. Zestawienie treści art. 15c ust. 1 oraz art. 15c ust. 2 wskazuje, że użyty w ostatnim przepisie zwrot „podlegające zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w danym roku podatkowym” prowadzi do wewnętrznej sprzeczności art. 15c. Z jednej strony bowiem art. 15c ust. 1 stanowi, że zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów nie stanowi nadwyżka kosztów finansowania dłużnego nad kwotą odpowiadającą 30% dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania, z drugiej zaś ust. 2 precyzujący sposób kalkulacji takiej nadwyżki stanowi, że chodzi o kwoty podlegające zaliczeniu

do kosztów uzyskania przychodów w danym roku. Jest to oczywista pomyłka, która powinna być wyeliminowana w toku procesu legislacyjnego.

3. Proponowana przez nas zmiana do art. 15c ust. 5 uwzględnia różnorodny cel i funkcje instrumentów finansowych nabywanych przez podatników. Nie wszystkie bowiem płatności wynikające z posiadania pochodnych instrumentów finansowych służą pozyskaniu oraz zabezpieczeniu finansowania *per se*. Jak wskazano we wcześniejszych rozważaniach, nabywając takie instrumenty podatnik może mieć różne motywacje. Poza pozyskaniem finansowania, nabycie pochodnych instrumentów finansowych może być podyktowane chęcią zabezpieczenia poziomu ceny surowców czy też towarów (w szczególności, jeśli ceny tych świadczeń wyrażone są w walutach obcych). Koszty finansowania dłużnego związane są natomiast z pozyskiwaniem finansowania, a nie z zabezpieczeniem należności własnych podatnika. W konsekwencji koszty zabezpieczenia należności własnych podatnika powinny zostać *explicite* wyłączone z zakresu proponowanej regulacji. Przez koszty dotyczące zabezpieczenia w rozumieniu art. 15c ust. 5 należy rozumieć wyłącznie koszty związane z pozyskaniem finansowania na zabezpieczenie zobowiązań.

Ponadto, w świetle art. 2 pkt 1 Dyrektywy Rady (UE) 2016/1164, w „kosztach finansowania zewnętrznego” (czyli według terminologii stosowanej w Nowelizacji – „kosztach finansowania dłużnego”) należy uwzględnić jedynie kwoty odsetek nominalnych w ramach instrumentów pochodnych dotyczących zabezpieczenia związanego z finansowaniem zewnętrznym, z którego korzysta dany podmiot. W zbiorze kosztów finansowania dłużnego określonym w art. 15c ust. 5 powinny zatem znaleźć się koszty ponoszone w ramach pochodnych instrumentów finansowych celem zabezpieczenia finansowania dłużnego (nie zaś ogólnie płatności w ramach pochodnych instrumentów finansowych) – np. wydatki ponoszone na zabezpieczenie kursu waluty obcej w ramach instrumentu swap gdy kredyt (instrument bazowy) został zaciągnięty w walucie obcej.

W konsekwencji, zachowanie art. 15c ust. 5 w niezmienionym kształcie czyniłoby ten przepis sprzeczny z Dyrektywą Dyrektywie Rady (UE) 2016/1164.

4. Proponowane przez nas zmiany do art. 15c ust. 7 oraz ust. 8 mają na celu odzwierciedlenie treści Preambuły Dyrektywy Rady (UE) 2016/1164², gdzie wskazuje się wprost, że możliwość zastosowanie przez państwa członkowskie wyłączenia z zakresu przepisów limitujących wysokość odliczanych odsetek obejmuje przedsiębiorstwa finansowe, tj. instytucje finansowe i zakłady ubezpieczeń. Instytucje finansowe zostały zdefiniowane w odrębnych aktach prawa wtórnego UE, w tym w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013³ i oznaczają przedsiębiorstwa, których podstawową działalnością jest wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2-12 i pkt 15 załącznika I do Dyrektywy 2013/36/UE⁴, tj. m.in. udzielanie kredytów, w tym kredytów konsumenckich. Pojęcie instytucji finansowych niewątpliwie obejmuje zatem również instytucje pożyczkowe, o których mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, które są w rozumieniu prawa UE instytucjami finansowymi.

Instytucje pożyczkowe jako instytucje finansowe objęte są przecież, podobnie jak podmioty sektora bankowego oraz ubezpieczeniowego, podatkiem od niektórych instytucji finansowych – co należy uwzględnić w Nowelizacji. Nie jest zatem uzasadnione pogarszanie sytuacji instytucji finansowych w stosunku np. do banków czy spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych – wszystkie te podmioty korzystają bowiem z zewnętrznych źródeł finansowania, a świadczone przez nie usługi odpowiadają zróżnicowanemu zapotrzebowaniu społeczeństwa na finansowanie.

---

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi

5) Propozycja zmian do brzmienia do art. 15e UPDOP

W art. 15e:

- w ust. 1:
  - w punkcie 1) proponuje się wykreślenie wyrażenia „usług reklamowych” oraz wyrażenia „oraz świadczeń o podobnych charakterze”;
  - po podpunktach, po myślniku proponuje się:
    - dodanie wyrażenia „ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4 ustawy”;
    - zastąpienie wartości procentowej „5%” przez „30%”;
    - dodania wyrazu „pozytywnej” przed wyrażeniem „różnicy między przychodami i kosztami finansowania”;
    - zastąpienie wyrażenia „kosztami finansowania zewnętrznego” *in fine* wyrażeniem „kosztami finansowania dłużnego”;
- w ust. 3 proponuje się doprecyzowanie przepisu poprzez dodanie wyrażenia „zgodnie z art. 7 ust. 5”;
- w ust. 4 proponuje się podwyższenie wskazanej w nim wartości z wysokości 1.200.000 zł do 2 000 000 euro;
- w ust. 5 proponuje się dodanie po wyrażeniu „nie ma zastosowania do” wyrażenia „kosztów o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz”.

W wyniku wskazanej zmiany, przywołany przepis otrzymałby następujące brzmienie:

Art. 15e.

1. Koszty:

1) usług doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń,

2) wszelkiego rodzaju opłat i należności za korzystanie lub prawo do korzystania z praw lub wartości, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7

– ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4 ustawy podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w wysokości nieprzekraczającej łącznie w roku podatkowym 30% kwoty stanowiącej sumę dochodu uwzględnionego w podstawie opodatkowania, wysokości odpisów amortyzacyjnych zaliczonych w danym roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów oraz pozytywnej różnicy między przychodami i kosztami finansowania dłużnego.

2. W przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, prowadzących działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład kwotę, o której mowa w ust. 1, oblicza się poprzez zsumowanie dochodu, opisów amortyzacyjnych oraz przychodów i kosztów finansowania zewnętrznego przypisanych do tego zagranicznego zakładu.

3. Kwota kosztów, o których mowa w ust. 1, nieodliczona w danym roku podatkowych podlega odliczeniu w latach następnych zgodnie z art. 7 ust. 5.

4. Przepis ust. 1 stosuje się do nadwyżki wartości kosztów wskazanych w tym przepisie przekraczającej w roku podatkowym łącznie kwotę 2 000 000 euro. Jeżeli rok podatkowy podatnika jest dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę progu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, oblicza się mnożąc kwotę 167.000 przez liczbę rozpoczętych miesięcy roku podatkowego podatnika.

5. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1 nie ma zastosowania do kosztów o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz opłat i należności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z wytworzeniem towaru lub usługi.

Uzasadnienie

1. Zaproponowany w art. 15e ust. 1 Nowelizacji katalog usług, na które wydatki podlegać mają ograniczeniom w zakresie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu w sposób wyraźny oparty został na katalogu zawartym w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p., który odnosi się do podatku u źródła – w treści Nowelizacji nie uwzględniono jednak faktu, że wskazane przepisy służą odmiennym celom. O ile bowiem katalog określony w art. 21 ust. 1 pkt 2a u.p.d.o.p. służy przede wszystkim wskazaniu zakresu, w jakim obowiązek wyliczenia, pobrania oraz odprowadzenia należnego podatku zostaje przerzucony z podatnika (którym w takiej sytuacji jest podmiot zagraniczny) na płatnika (podmiot krajowy), o tyle art. 15e ust. 1 znajdowałby powszechne zastosowanie, tzn. niezależnie od kraju rezydencji podatkowej.

Ponieważ celem wprowadzenia proponowanych zmian zdaje się być dążenie do uniknięcia niedozwolonych „optymalizacji podatkowych”, warto rozważyć usunięcie limitu kosztów stanowiących koszt uzyskania przychodu w odniesieniu do wydatków poniesionych na nabycie usług od podmiotów niepowiązanych. Trudno bowiem doszukiwać się próby np. wyprowadzenia kapitału za granicę gdy dostawcą usług jest podmiot niepowiązany kapitałowo i osobowo.

Należy zresztą podkreślić, że standardem rynkowym jest korzystanie przez spółki z usług zewnętrznych usługodawców. Koszty poniesione w związku z takimi usługami stanowią normalne koszty prowadzenia biznesu. Należy zwrócić uwagę, że na opisany w niniejszym punkcie problem został dostrzeżony przez przedstawicieli MRiF: „*Nie możemy penalizować podatkowo korzystania przedsiębiorstwa z profesjonalnych doradców, którzy nie są elementem przesuwania kosztów z kraju do kraju. Jeśli usługi świadczy profesjonalna firma adwokacka, radca prawny, audytor, księgowy, niepowiązany kapitałowo, lub osobowo, koszty te nie będą objęte limitem*”⁵.

Dodatkowo, postulujemy podwyższenie współczynnika procentowego wyznaczającego limit maksymalnych kosztów do poziomu 30% oraz doprecyzowanie, iż elementem składowym współczynnika EBITDA jest dodatnia różnica pomiędzy przychodami o charakterze odsetkowym a kosztami finansowania dłużnego – dla odzwierciedlenia podatkowej metody wyliczania tego współczynnika.

2. W odniesieniu do proponowanego w Nowelizacji brzmienia art. 15e ust. 3 u.p.d.o.p., proponujemy zastosowanie rozwiązania analogicznego do tych, które regulują rozliczanie strat podatkowych, tj. dokonywanie odliczeń przez 5 kolejnych lat podatkowych, z tym że wartość kosztu podatkowego w którymkolwiek z tych lat podatkowych nie może przekroczyć 50% kwoty takiej nieodliczonej (zgodnie z art. 7 ust. 5 u.p.d.o.p.).
3. Niezależnie od powyższego, proponowany przepis bezpodstawnie ingeruje w sferę uprawnień podatnika i ogranicza swobodę prowadzenia działalności gospodarczej. W naszej ocenie, proponowana zmiana powinna zostać całkowicie zaniechana jako ograniczająca dostęp do profesjonalnych usług, niezbędnych dla zapewnienia, że podejmowane decyzje biznesowe są zgodne z prawem i najlepszym interesem przedsiębiorstwa.
4. W odniesieniu do art. 15e ust. 4 Nowelizacji podkreślamy, że uzasadnienie do projektu ustawy nie zawiera analiz ekonomicznych czy raportów, które uzasadniałyby ustalenie kwoty zwolnienia na poziomie 1 200 000 zł. W konsekwencji przyjęcie takiej wysokości progu zwolnienia wydaje się decyzją arbitralną. Dla spójności systemu, proponujemy odwołanie się do rozwiązań obowiązujących na gruncie przepisów regulujących transakcje pomiędzy podmiotami powiązаныmi, gdzie próg przewidziany definiujący transakcje lub inne zdarzenia mające istotny

wpływ na wysokość dochodu (por. w art. 9a ust. 1d u.p.d.o.p.) wynosi 2 000 000 euro. Przyjęcie analogicznego progu będzie spójne systemowo z perspekty przychodów i kosztów.

5. W odniesieniu do art. art. 15e ust. 5 proponujemy sformułowanie legalnej definicji bezpośredniego związku pomiędzy danym wydatkiem a wytworzonym towarem / świadczeniem usług. Podstawą do stworzenia takiej definicji mogłoby być bogate orzecznictwo dot. kwestii związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy „kosztami bezpośrednimi” a przychodami, o których mowa w art. 15 ust. 4b-4c u.p.d.o.p. Proponowana modyfikacja Nowelizacji wynika z naszego przekonania o braku podstaw do odmiennego traktowania dla celów podatkowych usług niematerialnych oraz opłat i należności z tytułu korzystania z wybranych wartości niematerialnych i prawnych.

Propozycja zmian do przepisów przejściowych

- Dodanie dodatkowego przepisu przejściowego: *Do wydatków poniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów oraz do pożyczek udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.*

Uzasadnienie:

Zaproponowany dodatkowy przepis przejściowy ma na celu realizację zasady pewności prawa i zapewnienie, że uzasadnione biznesowo przedsięwzięcia i podjęte przez podatników w określonych realiach prawnych nie staną się nagle, w rezultacie nieoczekiwanej zmiany prawa skutkującej ich odmiennym traktowaniem podatkowym, nieopłacalne dla przedsiębiorstwa.

Panie Ministrze, przesyłamy na Pana ręce nasze uwagi oraz propozycje, mając na nadzieję, że będą one przydatne w toku dalszych prac nad projektem ustawy. W razie wątpliwości bądź potrzeby dodatkowych wyjaśnień, związanych z przedstawionymi uwagami i propozycjami, pozostajemy do dyspozycji.

Z poważaniem

Monika Zakrzewska

Prezes Zarządu